מג: כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

לא א טוס"ע ר"י סימן קמח סעיף ד:
לב ב מיי' פ"ג מהלכות עבודת כוכבים הל' יג סמג עשין קמח טוש"ע י"ד סימן קמח סעיף ו:
לג ג ד מיי' שם וה"ה ין טוש"ע שם סעיף ד:
לד ה מיי' פ"ב שם הלכה ג:
לה ו מיי' שם פ"ג הל' יא סמג שם טוש"ע שם סעיף ה:
לו ז טוש"ע שם סעיף ד בהגה"ט:
ח נמוש"ע שם סעי' יז:
לז ט טוש"ע שם סע"ד:
לח י מיי' שם פ"ג הל' ח סמג שם טוש"ע י"ד סימן קמח סעיף ג:
לט כ מיי' פ"ח מהלכות עבודת כוכבים הל' ו סמג שם טוש"ע י"ד סימן קמח סעיף יד:

לא אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון. תוי"ט דכל אלו מינויים של מכיי חמת הן במלכה קאמר בכל אחד ואחד מהלה אחר מכיי חמת ס"מ אלא היה אחד מהן במלכה היה דורש מן המקרא לאסור אמצעי של מטה כגון היכל ואולם ואחר כך למסור אמצעי שבמדור העליון כגון שרפים ואופנים וכשמים המחויבים אמה ואמה כוכבים ומזלות שהם קבועים בגרקיע שני"ו: **שאני** ר"ג דאחרים עשו לו. הקשה הר"י מלונזן לעיל מסמע שהוא ר"ג לעובד כוכבים לעשות והא למיכה לעובד כוכבים שבות ואפילו בדבר אחיכו של אבת כדאמרינן בפרק השוכר את הפועלים (ב"מ דף ל.). גבי מסוס פי פרתי ודוס בה וי"ל דמלוה אחי היא שהיו רוצים להמיר אלא להחמיר לעובד כוכבים מוחם שים בו צורת אדם בשביל מוכ אע"ג היה העובד כוכבים מביא לו מעלמו וכן אלא לחבור מוחם לרועות שים בהם צורת אדם בולטת אחמר ים אחר להיות מחזר ממון הלבות גדולות שמעמיד מוחם דרב יהודה בלרות דלקון וסם שיך אחדא טפי מבאחריני כדאמרן אלא כלים ועליהם צורת דלקון כו' יוליכם לים המלח ואנלרטי דלקא מיים לאחדא היינו משום שהיה בלם דמות אחד מן בל גופו בידים ורגלים: **והא** רב יהודה **דאחרים עשו** לו. פירוש ואפ"ה אהיר כו שמואל אלא להשחותו אם לא יסמא עינו אלא יאחדוהו שאשאו ועבר על לא מעשו ואפשי אחני לא יהודה אחוחמו בולט היה ולא היה משום אחד עשויה אלא משום אחד עבודת בוכבים: **והא** ר"ג יחיד הוה. ופ"ת אחמי לא משני לורת לבנה לא היתה בולטת ולבך עשאה ר"ג ואור"י וי"ת וריב"ם כי אחמה ובבנה ומזלות אין מילוק בין בולטין לשוקעין וכן בדקיע שוקעין הם ולא מפליג בהכי אלא גבי פלילופין ויוצא בהן: **שעל** הסדינין ועל המטפחות. ר"חגר' מטבעות (ג) דסדינין ומטפחות אד הוא והלבך מותרין מטבעות שים בהם צורת עבודת בוכבים: **שוחק** וזורה לרוח או מטיל לים. בפסחים פרק בל שעה (דף בח.) מייחי הא' מחני' גבי ממך דתנן (מפזר) (ו) וזורה לרוח או מטיל לים (ס) ומבעיא לן בחרוייהו שוחק ומטיל לים או מטיל לים בעיניה ואמר רבה ממך לבשאר מיחות בעי פירוש עבודת בוכבים לים המלח לא בעי אחיבה אי לגבי ממך לא מבטחת בשום בוכתא יש המלח אבל בעבודת בוכבים מבטחת בבמה דוכתי דקאמר יוליך הבאה לים המלח הלבך אף הבא נמי דקתני לים בממש יש המלח הוא ורב יוסף אמר בדעבי אחיבה בעבודת בוכבים אף בים המלח לאחיבי היה רבה ולפי זה אין אחיבה לרבנן אלעזר דרב יוסף היינו דעבדי בעבודת בוכבים בחיב. עיין לעיל דף יג ע"ב חוספחת ד"ה אלא ולקמן דף מה ע"ב חוספחת ד"ה לם:

מוסף רש"י

בדמות ד' פנים. לגוף אחד בעין חיות הקדש, דהיינו אחת, שבאת בבוד בסוד עליהן (ד"ה כה:). פרצוף אדם לחודיה תשחרי. שהרי הוא אחד מהן בחיות ואפ"ה אמר על דחיות כולהו בהדי הדדי (שם). שבמדור העליון. בגרקיע שביעי, דדיקיע אחד, אבל אחד ולבנה וכוכבים ומזלות בחלוד המחוין הן בגרקיע השני כדאחריבן בפסקא מגיבא (ב: שם). שילשלוד. חולעת (שם). והא רב יהודה. שביאה לו לורה בבטעתו ואחרים עשאוהו ול"ל שמואל דעיקלים מיים (שם). סמי עיניה דדיין. כלומר בשחת בורמו (שם). ומשום חשרא. אלא יאמרו ע"י היה לו

אסרה תורה אלא בדמות ד' פנים. פני שור ואדם ואריה ונשר למיה אחת דוגמת מיות הקדש דכחיב אחי הסרוויות אלני: **שבמדור העליון.** דכחיב אחי אחל ואבנה במדור המחמון הס: **דאחריס עשו לו.** לורה בטבעת שהיה מניח: **ואפ"ה דרך יהודה דאחריס עשו לו.** (ז) פחות לוחמו: **אחמא.** אלא יאמרו לה הוא עובד: **חומחה.** לורחה: **ומוחר לאחוס בה.** (ס) בשהוא מוחם שוקע בחוחם בשעה ואינו נראה מבחוץ: **חומחה שוקע.** לפור לאחוס (ו) דבשהוא מוחם הוי חומחה בולט. ולקמן פרק ה"ג ימוח לאחמא: **דשף ויחיב.** הס מקום שהיה במדינת אהבדעא. ויש לומר יבחיב וגלוחו עלו עמהן מאבני ירושלים ומעפרה ונשאוהו הס והיינו דשף ויחיב בהבדעא ישוף בהן ונחייבה בהן והיינו דבחיב (ו) בי לבו אמרו אל אחיהם נרגימה בל הגוים אשר סביבותינו עליהם: **אל תיראו מפניהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואל תערצו מהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי ה' אלהיכם הוא הנלחם לכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ונשמרתם מאד לנפשותיכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **לאהבה את ה' אלהיכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תעשון אתי אלהי כסף.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואלהי זהב לא תעשו לכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תעשה לך פסל וכל חמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מחחת ואשר במים מחחת לארץ.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תשתחוה להם ולא תעבדם.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אנכי ה' אלהיך אל קנא.** בשוחבי בהן בחיבה: **פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **זכור את יום השבת לקדשו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויום השביעי שבת לה' אלהיך.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי.** בשוחבי בהן בחיבה: **על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תרצח.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תנאף.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תגנב.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תענה ברעך עד שקר.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואת כל העם רואים את הקולות ואת הלפידם ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויעו ויעמדו מרחק.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת יצא לחפשי חנם.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי.** בשוחבי בהן בחיבה: **והגיש אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם אחרת יקח לו שארה כסתה ועונתה לא יגרע.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף.** בשוחבי בהן בחיבה: **מכה איש ומת מות יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך את מקום אשר ינוס שמה.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות.** בשוחבי בהן בחיבה: **ומכה איש ומת מות יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **ומקלל אביו ואמו מות יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יריבן אנשים ונחו איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המבה רק שבתו יתן ורפא ירפא.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יבה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם.** בשוחבי בהן בחיבה: **אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יגפו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש.** בשוחבי בהן בחיבה: **עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל.** בשוחבי בהן בחיבה: **כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יבה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו ובמת איש או אשה השור יסקל ובעליו גם יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם כפר יושת עליו וגתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו.** בשוחבי בהן בחיבה: **או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שם שור או חמור.** בשוחבי בהן בחיבה: **בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת והמכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון.** בשוחבי בהן בחיבה: **או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער שלם ישלם המבער את הבערה.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו.** בשוחבי בהן בחיבה: **על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהא לרעהו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה.** בשוחבי בהן בחיבה: **שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם.** בשוחבי בהן בחיבה: **וכי יזנה איש על בתולה אשר לא ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם מאן ימאן אביה לתתה לו בסף ישקל כמהר הבתולת.** בשוחבי בהן בחיבה: **מכשפה לא תחיה.** בשוחבי בהן בחיבה: **כל שכב עם בהמה מות יומת.** בשוחבי בהן בחיבה: **הזבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו.** בשוחבי בהן בחיבה: **וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים.** בשוחבי בהן בחיבה: **כל אלמנה ויתום לא תענון.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו.** בשוחבי בהן בחיבה: **וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך.** בשוחבי בהן בחיבה: **אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי היא כסתו היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני.** בשוחבי בהן בחיבה: **אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר.** בשוחבי בהן בחיבה: **מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי.** בשוחבי בהן בחיבה: **כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואנשי קדש תהיון לי ובשר בבשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת.** בשוחבי בהן בחיבה: **ודל לא תהדר בריבו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תטה משפט אביונך בריבו.** בשוחבי בהן בחיבה: **מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים.** בשוחבי בהן בחיבה: **וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושבת ביום השביעי למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן אמתך והגר.** בשוחבי בהן בחיבה: **ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך.** בשוחבי בהן בחיבה: **שלש רגלים תחג לי בשנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם.** בשוחבי בהן בחיבה: **וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה.** בשוחבי בהן בחיבה: **שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן ה'.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר.** בשוחבי בהן בחיבה: **ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.** בשוחבי בהן בחיבה: **הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי.** בשוחבי בהן בחיבה: **השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אלך מלאכי לפניך והבאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא.** בשוחבי בהן בחיבה: **את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה.** בשוחבי בהן בחיבה: **מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תכרת להם ולאלהיהם ברית.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש.** בשוחבי בהן בחיבה: **ומזבחתם תתצון ומצבתם תשברון ואשריו תכרתון.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **פן תכרת ברית ליושבי הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואת בנתיו תקח לבניך ובנתיו הזנות אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן.** בשוחבי בהן בחיבה: **אלהי מסכה לא תעשה לך.** בשוחבי בהן בחיבה: **את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים.** בשוחבי בהן בחיבה: **כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור אדם בבניך לא יראו פני ריקם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת.** בשוחבי בהן בחיבה: **וחג שבעת תעשה לך בכורי מעשיך חטים ותג האסיף תקופת השנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן ה' אלהי ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים בשנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח.** בשוחבי בהן בחיבה: **ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויהי בהתקרבו אל המחנה וירא את העגל ומחלת וישבר משה ידיו ויבער תחת ההר.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויקח את העגל אשר עשו ויבער באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה.** בשוחבי בהן בחיבה: **וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם.** בשוחבי בהן בחיבה: **וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב.** בשוחבי בהן בחיבה: **ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי.** בשוחבי בהן בחיבה: **אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך.** בשוחבי בהן בחיבה: **וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב.** בשוחבי בהן בחיבה: **ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **והיה כצאת משה אל האהל תקום כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה.** בשוחבי בהן בחיבה: **והיה כראות כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ודבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר משה אל ה' ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני.** בשוחבי בהן בחיבה: **ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר פני ילכו והנחתי לך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר הראני נא את כבדך.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על הצור.** בשוחבי בהן בחיבה: **והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי.** בשוחבי בהן בחיבה: **והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת.** בשוחבי בהן בחיבה: **והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה ה' אתו ויקח בידו שני לחת אבנים.** בשוחבי בהן בחיבה: **וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה'.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת.** בשוחבי בהן בחיבה: **נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים.** בשוחבי בהן בחיבה: **וימהר משה ויקד ארצה וישתחו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך.** בשוחבי בהן בחיבה: **שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי החוי והיבוסי.** בשוחבי בהן בחיבה: **השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אם מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **פן תכרת ברית ליושבי הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואת בנתיו תקח לבניך ובנתיו הזנות אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן.** בשוחבי בהן בחיבה: **אלהי מסכה לא תעשה לך.** בשוחבי בהן בחיבה: **את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים.** בשוחבי בהן בחיבה: **כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור אדם בבניך לא יראו פני ריקם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת.** בשוחבי בהן בחיבה: **וחג שבעת תעשה לך בכורי מעשיך חטים ותג האסיף תקופת השנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן ה' אלהי ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים בשנה.** בשוחבי בהן בחיבה: **לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח.** בשוחבי בהן בחיבה: **ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויהי בהתקרבו אל המחנה וירא את העגל ומחלת וישבר משה ידיו ויבער תחת ההר.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויקח את העגל אשר עשו ויבער באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו.** בשוחבי בהן בחיבה: **ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה.** בשוחבי בהן בחיבה: **וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם.** בשוחבי בהן בחיבה: **ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו